

skade forvoldt over for en af sagens interesserede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, medmindre erstatningen er begrundet i fuldbyrdelsesstatens handlemåde i forbindelse med fuldbyrdelsen.

Retsplejelovens kapitel 93 a indeholder regler om erstatning fra den danske stat i anledning af udstået fængselsstraf eller undergivelse af anden strafferetlig retsfølge, erstatning, hvor anke eller genoptagelse medfører bortfald af retsfølgen, samt om erstatningskrav på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler.

Efter den gældende bestemmelse i § 14 i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union fremsættes krav om refusion af erstatningsbeløb, som er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse udstedt i en anden medlemsstat, over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde. Tilsvarende kan en fuldbyrdelsesstat kræve beløb udbetalt i henhold til egen lovgivning refunderet fra Danmark, medmindre skaden helt eller delvist skyldes fuldbyrdelsesstatens handlemåde, jf. § 15 og forslaget § 1, nr. 10, samt bemærkningerne hertil.

Lovforslagets § 1, nr. 9, præciserer, at den gældende lovs § 14 også skal finde anvendelse på erstatning i anledning af fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser.

3.4. Fuldbyrdelse af danske bevissikringskendelser i andre medlemsstater

Som anført i lovforslagets afsnit I, pkt. 1.2, tilsligter forslaget som udgangspunkt ikke at regulere danske myndigheders anmodninger om fuldbyrdelse af danske bevissikringskendelser i andre medlemsstater. Den gældende lov regulerer således som udgangspunkt heller ikke eller kun i begrænset omfang danske myndigheders anmodning om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser eller bødestraffe i en anden medlemsstat.

Anmodninger om fuldbyrdelse af en dansk bevissikringskendelse i en anden medlemsstat behandles mellem myndighederne i henholdsvis Danmark og den pågældende fuldbyrdelsesstat i overensstemmelse med reglerne i rammeafgørelsen. Muligheden for at få udstedt selve kendelsen, der skal fuldbyrdes, skal som hidtil hvile på retsplejelovens almindelige regler herom.

I lighed med rammeafgørelsen om fuldbyrdelse af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale fremgår det imidlertid af artikel 18, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse, at udstedelsesstaten skal sikre, at der er adgang til de samme retsmidler, som står til rådighed i en tilsvarende national sag, med henblik på prøvelse af de materielle grunde til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse.

Denne bestemmelse gennemføres i lovforslaget ved en udvidelse af den nugældende lovs § 60, der indebærer, at bestemmelsen også vil omfatte kendelser om ransagning, beslaglæggelse og edition, der kan søges fuldbyrdet i en anden medlemsstat efter reglerne i rammeafgørelsen. Som efter den nugældende bestemmelse vil den almindelige kærefrist i retsplejelovens § 969, stk. 1, blive sat ud af kraft, hvis en dansk kendelse om ransagning, beslaglæggelse eller edition fuldbyrdes i en anden medlemsstat. Dette indebærer bl.a., at der vil være mulighed for, at en part i sagen i fuldbyrdelsesstaten, som måske ikke kendte til den danske kendelse, og derfor ikke kunne kære denne, efterfølgende kan indbringe kendelsen for de danske domstole.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29, samt bemærkningerne hertil.

III. Gensidig anerkendelse af straffedomme om idømmelse af fængselsstraf mv.

1. Gældende ret

1.1. Indledning

Overførelse af domfældte fra udlandet her til landet eller overførelse fra Danmark med henblik på afsoning i udlandet er i dag reguleret dels i lov om international fuldbyrdelse af straf, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 18. juli 2005, og dels i den nordiske straf fuldbyrdelseslov, jf. lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer.

De nævnte love regulerer kun den situation, hvor afsoningen af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning ønskes afviklet i et andet land end det, hvor dommen er afsagt. Hvis den dømte derimod ønskes udleveret med henblik på afsoning i det land, hvori dommen er afsagt, behandles en sådan anmodning efter reglerne om udlevering, der – for Danmarks vedkommende – er fastsat i lov om udlevering af lovovertrædere (udleveringsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som senest ændret ved lov nr. 394 af 30. april 2007. Udleveringsloven in-